

Ordre de Culte
17è Diumenge després de Pentecosta

Preludi musical
Benvinguda i pregària

Himne: *Canta al Senyor, Rei de glòria, o ànima meva!* (1 CG) - Música: Joachim Neander;
Lletra: M. E. Vidal

Crida a la lloança: Salm 18, 1-3.26-37

Himne: *Déu fins aquí m'ha anat portant* (44 CG) - Música: Witemberg 1523; Lletra: M. E. Vidal

Lectures bíbliques:

Marc 10, 27

Gènesi 18, 1-15 i 21, 1-7

Himne: *Alma mía, espera* (264 HC)

Música: Henri A. C. Malan; Lletra: Friedrich Raeder, tr. Federico Fliedner

Proclamació de la Paraula:

Interludi Musical

Resposta a la Paraula

Himne: *Totes les promeses del Senyor Jesús* (42 CG) - Música: G. F. Root; Lletra: Joan Marquès

Vida comunitària:

Ofrenes

(Interludi)

Anuncis

Himne: *Jo crec en vós, bon Déu* (67 CG)

Música: L. Mason

Benedicció

Postludi

Litúrgia: Marta López Ballalta

Proclamació de la Paraula: Victor Hernández

Música: Robert Bailey

Lectures: Anna Guinot

Diaques: Esther Rión i Anna Plantada

Butlletí: Daniel Pauil

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona – Tel. 680 87 32 62

Correu electrònic: info@esglesiatallers.org – **web:** www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

CANAL DE YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a la pàgina de youtube a les 11.00

<https://youtu.be/qnlivt07TY>

AGENDA

El diumenge 24 de setembre tindrem la primera reunió de Consell del curs, a les 8:30h.

Aquell dia també farem una ofrena especial per als damnificats pel terratrèmol del Marroc. Podeu fer-les a

Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

amb el concepte: **“Ofrena Marroc”**.

Començarem els Estudis Bíblics el dijous 28/09 amb un sopar, a les 19h.

Diumenge 8 d'octubre, a les 18h, a l'Església Betel-Sant Pau (Aragó 51) tindrà lloc un acte de reconeixement i acció de gràcies per la tasca del pastor Ignacio Simal, fins el passat agost quan es va jubilar.

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1893 del 17 de setembre de 2023

Pregar: el secret de l'alegria

“Viviu sempre contents, pregueu contínuament” (1a Tes. 5:16) ens diu l'apòstol Pau. És curiós! En primer lloc, podem ordenar a algú que visqui content? I en segon, quina relació hi ha entre aquestes dues ordres? Però sí, totes dues estan relacionades, i per estar contents, pregueu!

L'oració pot ser una font d'alegria perquè permet posar en ordre els teus sentiments. Encara que no creguis en Déu, fer balanç o explotar els sentiments genera benestar. I encara que hi hagi amenaces al nostre propi equilibri, ser conscient d'aquestes adversitats, reconèixer-les, ja és treure'ls-hi bona part del seu poder.

Després hi ha una gran part d'acció de gràcies en la pregària: ser agraïts. Per això has de mirar a la teva vida allò que és bonic i bo i posar-ho al centre de la teva preocupació. Com la dona de la paràbola que troba la perla rara a la seva casa desordenada i és feliç. Donar gràcies és triar buscar el bé per alimentar-se. A partir d'aquí pot sorgir un sentiment d'alegria i gratitud.

El tercer punt és que pregar és dir "jo"; posicionar-se com a subjecte i recuperar el timó de la teva vida. Massa sovint som objecte d'esdeveniments patits. En la pregària podem tornar a ser subjecte, enfortir aquest jo estimat i salvat per Déu que no pot ser derrotat pel que li ve des de fora. "Jo" no sóc el que em passa. El *Cogito ergo sum* de Descartes no diu tant que sigui important pensar, sinó que realment soc quan “jo” penso. En la pregària, aquest “jo” es torna el centre, i és escoltat per Déu, considerat i estimat.

Aquí intervé el missatge de la gràcia. És Déu qui ens diu: tu ets acceptat, tu tens dret a dir "jo". I aquest "jo" no és ni condemnat, ni rebutjat, ni menyspreat, sinó infinitament valorat perquè aquest "jo" és considerat sagrat per Déu. Déu et mira com una persona que és salvable i salvada, com una persona estimada i capaç d'estimar.

De vegades s'ha dit que el jo és odiós. És cert quan el jo vol convertir-se en el centre del món. Però per poder acollir l'altre com algú qui també pot dir "jo", com un altre "jo mateix", cal que em consideri jo mateix com a subjecte. Si jo no sóc res, què val l'amor que dono? Si sóc incapaç de considerar-me, quin regal faig jo als altres?

Per descomptat, no ens hem d'aturar aquí. La pregària no és simplement pregar per tu mateix. És també pregar pels altres i aquesta és una altra font d'alegria. Més enllà de la qüestió de l'eficàcia de l'oració d'intercessió, obrir-se als altres és sortir del centre i així alliberar-nos de tot allò que ens amenaça i ens preocupa egoïstament. Així també podem trobar una alegria profunda de comunió passant del "jo" al "nosaltres".

I finalment, la pregària és també una obertura cap a Déu, cap a la transcendència, cap a l'esperit. És una finestra oberta cap al cel, que és font de pau, alegria i vida. En la pregària puc entendre que no estic sol, sinó acompanyat d'amabilitat, d'un amor en què puc confiar. I aquesta font infinita on arribo amb la pregària és el poder creador del món que m'ha estat donat, per recrear-me, reconstruir i avançar.

Per tant, Pau té raó a lligar l'alegria i l'oració. Quines alegries que dóna la pregària! Ordre, reflexió, comoditat, acceptació del "jo", alliberament, obertura als altres, comunió, compartir, relativitzar tot allò que m'ataca, protecció, confiança i amor i font de vida. Pregueu. Pregueu sense parar, hesiteu, apreneu, però pregueu! I sereu sempre feliços!

Lluís Pernot – Pastor de l'Església Protestant Unida à Paris Etoile

Traducció del text publicat a *La lettre de l'Étoile*, número 266

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que per raons de salut no poden venir i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi en aquest temps de recuperació o de malaltia, que els doni ànims per poder seguir amb goig el camí que tenen al davant, sabent que la nostra comunitat també és amb ells.

CISTELLA SOLIDÀRIA

Quan escric aquestes lletres encara no sé si podrem tenir-ho tot per aquesta setmana o serà per principis de la que comencem. Hem encarregat roba interior de dona i això necessita una mica de temps. Hem comprat arròs, llegums, ampolles d'aigua, sucs i cacaolats petits i mirarem també d'afegir alguna coseta més. Us anirem explicant en el proper butlletí i seguim atents a les urgències del "Chiringuito". No defallim i no deixem de pregar.

ACTE D'HOMENATGE A LES ESCOLES PROTESTANTS

Des de la Primera Església Protestant a Rubí ens fan arribar aquesta invitació per dissabte 30 de setembre a les 18h. Carrer Colom, 4-6.

Al Circuit Metodista de Catalunya, sempre hi havia hagut una inquietud perquè els nens i nenes poguessin gaudir d'unes petites vacances a l'estiu, però la situació política, religiosa, i la precarietat econòmica eren obstacles difícils de superar.

El Departament d'Escoles Dominicals del Circuit Metodista va organitzar llavors unes colònies per nens, l'any 1955 a Can Roig, i l'any següent, i durant 10 anys, a les Escoles Protestants de Rubí. El principal promotor d'aquesta iniciativa va ser el pastor Joan Vallès Bonet que, juntament amb la seva esposa, Pepita Sala Guasch, en varen ser els directors, fins que l'any 1966 començà l'època d'Aiguaviva.

La Primera Església Protestant a Rubí ha organitzat una trobada amb tots els qui ho recorden per compartir records, experiències i un bon refrigeri.